

Boże, mój Boże,
szukam Ciebie...

Scenariusz
spotkania
dla PARAFIALNYCH
ZESPOŁÓW CARITAS

#MIŁOŚĆ

Pismo Święte, świeca, małe kartki, pisaki dla wszystkich, tablica lub duża kartka, na której będzie można przykleić odpowiedzi uczestników.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA

Zacznij spotkanie od przywitania wszystkich i poproś, by każdy powiedział jedno skojarzenie z wielkim postem. Możecie te skojarzenia zapisać na flipcharcie

WPROWADZENIE

Mamy kolejny wielki post w życiu, czyli kolejną szansę na otwarcie oczu i serca na innych. Oczywiście robimy to przez cały rok, jednak ten czas jest zawsze wyjątkowy i zachęca do szczególnej miłości, ponieważ kontemplujemy miłość Boga, który tak umiłował świat, że Syna swego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginał ale życie wieczne miał.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, poczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem».

Lecz On mu odparł: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”».

Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisane jest bowiem: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Odrzekł mu Jezus: «Ale napisane jest także: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”».

Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon».

Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Wtedy opuścił Go diabeł, a oto przystąpili aniołowie i usługiwali Mu.

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Ten fragment jest chyba dobrze znany, ale przypominamy go sobie by, na nowo oderwać od tego, co ziemskie i odpowiednio ustawić naszą hierarchię. Jest on zachętą do podniesienia oczu ku niebu. W tym roku czeka nas kolejne zadanie, które ukierunkowuje nasze spojrzenia na innych, ale nie możemy zapomnieć, że można kochać bliźniego tylko wtedy, gdy kochamy siebie i dbamy o siebie. Dlatego podpowiedź Jezusa, by nie wchodzić w dialog ze złem, ale szukać dobra.

Pomaga nam w tym oczywiście: post, modlitwa i jałmużna. To trudne słowa ale spróbujmy je wyjaśnić i wprowadzić w życie na ten czas.

Praca w grupach

Podziel uczestników na 3 grupy i daj każdej do wyjaśnienia jedno słowo a następnie niech przestawią to całej grupie.

Podsumuj: Post, modlitwa i jałmużna to trzy filary Wielkiego Postu, które tak naprawdę są wyrazem naszej miłości do Boga i człowieka i z tego wynikają nasze działania.

MAMY SIEBIE!

Miłość, wypływając z każdego serca, tworzy więzi i poszerza egzystencję wówczas, gdy sprawia, że osoba wychodzi ze swoich ograniczeń ku drugiemu. Jesteśmy stworzeni dla miłości, i w każdym z nas jest „prawo «ekstazy» - wyjścia z siebie, aby tym pełniej bytować w drugim”. Dlatego też „człowiek musi się kiedyś zdobyć na to, by się od siebie oderwać” (papież Franciszek)

Czas Wielkiego Postu to właśnie moment, gdy nasza miłość jest bardzo widoczna przez mnóstwo zaangażowania i odpowiedzi na potrzeby innych. To czasami jest oderwanie się od siebie, rezygnacja z wolnego czasu. To ważne, by z miłością pomagać potrzebującym ale też pamiętać o sobie.

Dobierzcie się teraz w pary lub trójki i porozmawiajcie o tym, w jaki sposób dbacie o innych, a następnie jak dbacie o siebie. Pytanie pomocnicze: ile w tym jest miłości?

MODLITWA

Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschnięta, spragniona, bez wody.
W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrzeć Twoją potęgę i chwałę.
Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.

Tak błogostawię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.
Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,
radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,
gdy wspominam Cię na moim postaniu
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera. Ps 63,1-9